

Příběh neuvěřitelného cvaknutí přestárlé vodačky /dále jen já/

Jednoho krásného letního dne jsme se Melíšek a já vydali koupat na nudistickou pláž ve Lhotě u Dřís. Pro ty, kteří omylem tuto vodáckou lokalitu neznají - jedná se o písčovou přibližně čtvercového tvaru. Plážičky se tam dělí na nudistické a „oblečené“, stánek s různými dobrůtkami a to pevného i kapalného skupenství lemují celé jezero, půjčovna šlapadel a pramiček prosperuje - prostě pohodička.

Jen velký vodák Melíšek, který mi „už takovými peřejemi provezl“, nabyl dojmu, že je nutné pro sportovní vyžití ještě něco vykonat a tak v prostředku dne se rozhodl půjčit šlapadlo. Abych se nemusela oblékat a jít s ním až na „oblečenou“ pláž do půjčovny, pravil, že pro mne přijede. Dlouho se nedělo nic. Po době odpovídající vypití jednoho piva a dvou rumů jsem začala sledovat hladinu a zjišťovat, co se děje. Dělo - mezi koupajícími se naháči vrávorala plastová pramička s osůbkou sedící obráceně a máchající vesly nekoordinovaně do vody. Nejprve jsem tomuto jevu nevěnovala pozornost, navíc jsem už na dálku slepá a šlapadlo vypadá poněkud jinak, navíc má naivní představa, že Melíšek ovládá alespoň veslování na pramici mi v tomto klidu utvrzovalo. To vše byl ovšem omyl. Osůbka se po nějaké době zaostřování a po pár metrech přiblížení k mým očím ukázala jako Melíšek - tedy k mému obrovskému zděšení. Pak už následoval rychlý slet událostí, kterým lze jen těžko uvěřit, tak to vezmeme v heslech:

1/ nástup na pramičku

2/ poučení Melíška o směru veslování

3/ otočení Melíška do směru veslování

4/ odložení plavek na lavičku vedle sebe /pro případ přistání u občerstvení na „oblečené“ pláži/

5/ nasazení klobouku na mojí hlavu tak, aby působil efektně a krásně stínil očička

6/ usazení na osušku, aby mi netlačil zadeček

7/ odložení na lavičku Melíškovy kraťasy s peněženou /opět pro případ přistání u občerstvení - velká pravděpodobnost/

8/ odražení od pláže, omlouvání se mnoho praštěným /doslova/ plavcům

9/ odjezd doprostřed jezera

Pak Melíšek usoudil, že by se chtěl vykoupat, a tak se v mžiku postavil, zavlál ve větru, stoupl si ke straně lodi, opřel se nohou o horní stranu boku a ... dál už jsme chytali plovoucí klobouk, potápějící se osušku a kraťasy, vše cpali do klobouku /to nejdražší ale uplavalo - moje plavky za 1200,- Kč/.

Ani si nějak nevzpomínám, kde jsem se naučila tolik sprostých slov, které jsem poté za neuvěřitelně krátkou dobu vypustila z pusy.

Tak došlo k cvaknutí století - i minulého.

Odtlačování pramice ke břehu mělo též svůj úsměvný příběh - pramice byla plastová, modro bílá a bublinu měla ve špici. Tak se stalo, že celá pramice zmizela pod hladinou kolmo ke dnu a nad hladinou trčela jen modrá špice. Toto monstrum jsme se snažili s Melíškem dotlačit k nejbližšímu břehu za pomoci dalšího plavajícího naháče /jež se nabídl pomoci/. Pravda bylo dost složité určit, který břeh je nejbližší. Nakonec, jak je naším zvykem jsme zvolili tu nejbližší variantu. Dotlačili jsme pramici trčící z vody jak pánské přirození na plážičku okupovanou oblečenými rodinkami s dětičkami. Pánové vylévali pramici, ostatní s otevřenými ústy zírali, aniž by pomohli a mě následně nezbylo, než nastoupit na pramici a vylézt též z vody - no chtělo to trochu odvahy.

Když jsme dojeli zpět a Melíšek vrátil pramici, dala jsem si závazek - s Melíškem nevlezu ani na zámořskou loď, určitě by se mu ji podařilo cvaknout!!!